

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **D. M.**

skazanego z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 2 września 2025 r.

w przedmiocie wniosku skazanego o wyłączenie sędziów SN Pawła Kołodziejskiego, Anny Dziergawki i Marka Motuka

od rozpoznania kasacji obrońcy

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 30 października 2023 r., sygn. akt II AKa 230/23

częściowo zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 6 kwietnia 2023 r., sygn. akt II K 63/22

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa z kasacją obrońcy skazanego D. M. od wskazanego wyżej wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie. Sprawa niniejsza została zarejestrowana pod sygn. akt III KK 460/24 i przydzielona do referatu sędziego SN Pawła Kołodziejskiego (k. 88). D. M. złożył wniosek o wyłączenie tego sędziego od rozpoznania sprawy kwestionując, jako prawidłową, procedurę jego

powołania na urząd sędziego wskutek wniosku Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na mocy ustawy z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3). Sąd Najwyższy postanowieniem z 5 czerwca 2025 r., III KK 460/24, wniosek pozostawił wniosek bez rozpoznania (k. 112)

Zarządzeniem z 1 lipca 2025 r. został wyznaczony termin rozprawy kasacyjnej na 24 września 2025 r. (k. 116), zaś wnioskiem datowanym na 7 lipca 2025 r. skazany, powołując się na treść art. 41 § 1 k.p.k. wniósł o wyłączenie sędziów SN wyznaczonych do rozpoznania kasacji jego obrońcy, w osobach: Pawła Kołodziejskiego, Anny Dziergawki i Marka Motuka (k. 122). Wniosek skazanego został zarejestrowany w kontrolce KRI pod numerem 1148.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek jest niezasadny

Należy przypomnieć, że skazany D. M. złożył już uprzednio wniosek o wyłączenie od rozpoznania kasacji sędziego SN Pawła Kołodziejskiego na tej podstawie, że został on powołany na urząd sędziego w Sądzie Najwyższym w wyniku rekomendacji przez Krajową Radę Sądownictwa ukształtowaną na mocy ustawy z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3), która w odczuciu wnioskodawcy jest organem nielegalnym, co rzutować miało na ocenę niezawisłości i bezstronności w jego sprawie. Sąd Najwyższy postanowieniem z 5 czerwca 2025 r., III KK 460/24 pozostawił wniosek skazanego bez rozpoznania (k. 112).

W aktualnie sformułowanym wniosku, skazany żądając ponownie wyłączenia sędziego SN Pawła Kłodzińskiego, a także sędziów Anny Dziergawki i Marka Motuka od rozpoznania kasacji w jego sprawie podniósł, iż „zachodzą wątpliwości względem bezstronności politycznej, a zarazem ich zawisłości, co może powodować nieprawidłowy przebieg postępowania Sądowego”. Nie wskazał natomiast żadnych okoliczności, które miałyby potwierdzać wyrażone w piśmie stanowisko.

Zgodnie natomiast z treścią art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać wątpliwość co do jego

bezstronności w danej sprawie. Uzasadnienie twierdzenia o istnieniu wątpliwości co do bezstronności sędziego musi odnosić się do takiego zachowania lub postawy sędziego na sali rozpraw lub poza nią, względnie innych okoliczności o charakterze faktycznym, z których mogłoby wynikać, że sędzia jest, czy też nawet może być, w określony sposób nastawiony do uczestników postępowania lub do sprawy, co w rezultacie byłoby realnym zagrożeniem dla sprawiedliwego jej rozstrzygnięcia. Podstawa wyłączenia sędziego przewidziana w art. 41 § 1 k.p.k. materializuje się zatem jedynie wówczas, gdy z pewnych okoliczności faktycznych można wywodzić przekonanie, że zachodzą wobec sędziego wątpliwości co do bezstronności, a więc, że pomiędzy podnoszonymi okolicznościami, mającymi charakter rzeczywisty i obiektywny, a rozstrzygnięciem sprawy przez określonego sędziego zachodzi związek funkcjonalny. Uzasadniona wątpliwość co do bezstronności sędziego, w rozumieniu art. 41 § 1 k.p.k., zachodzi bowiem zawsze *in concreto*, a nie *in abstracto*.

Treść wniosku skazanego nie pozwala natomiast na stwierdzenie, że w odniesieniu do wszystkich wymienionych w nim sędziów, zaszyły podstawy określone w art. 41 § 1 k.p.k., nakazujące ich odsunięcie od procedowania w przedmiocie wniesionej w tej sprawie kasacji. Skazany zupełnie bezpodstawnie bowiem zarzuca sędziom wyznaczonym do rozpoznania sprawy „brak niezależności politycznej”, czego bliżej nawet nie wyjaśnia, a na potwierdzenie swojego stanowiska nie powołuje żadnej okoliczności dotyczącej wskazanych sędziów.

W tym stanie rzeczy, wobec niestwierdzenia okoliczności z art. 41 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

[J.J.]

[r.g.]

